

man jo nærmest fik det indtryk af hr. Søren Krarups indlæg, at han talte de lokale beboeres sag. Jeg vil sådan set meget gerne bede sundhedsministeren om at bekræfte – man kan så være enig eller uenig i det – at vi lige her for ganske nylig i Sundhedsudvalget har haft ikke alene repræsentanter for Vesterbro Lokalforsamling, men også repræsentanter for 400 beboere, som er meldt ind i den her beboerforening på Vesterbro, som inkluderer omkring 400 beboere, og ud over det en lang række andelsboligforeninger og lignende i deputation hos Sundhedsudvalget. De udtrykte et klart ønske om at få et sundhedsrum til stiknarkomanerne.

Man siger derfra netop ikke, at vi skal gøre de tiltag, som hr. Søren Krarup eller hr. Søren Pind har lagt op til, men ønsker faktisk et forslag, som er det forslag, som Socialdemokraterne, SF og andre partier har fremsat om sundhedsrummet. Jeg respekterer, at man kan være uenig i et sådant, men der er i hvert fald et klart repræsentativt udsnit af Vesterbros egen befolkning, som ønsker det.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tror, at befolkningen på Vesterbro først og fremmest ønsker at undgå alle de gener, som narkomani skaber: utryghed, når man sender børnene ud at lege; vold og kriminalitet og prostitution i kølvandet på det. Det tror jeg er det ønske man har. Og det er jo sådan set, sådan som jeg lytter til debatten, et fuldstændig ligeværdigt forsøg på at imødekomme det ønske, der bringes frem, når nogle siger: Jamen skulle vi så ikke bare lave et helle, et fixerum, og når andre siger: Skulle vi så ikke mere konsekvent møde den enkelte narkoman nu, da narkomani er forbudt, narko er forbudt, med et meget håndfast synspunkt, der hedder: Det er behandling eller fængsel?

Regeringen har det synspunkt, at ingen af de modeller er gangbare. Desværre lever vi i en kompleks verden, hvor vi også må tage komplekse løsninger i brug, selv om der jo altid vil være en vis efterspørgsel på nemme løsninger, og det er derfor, jeg føler mig tryk ved den kurs, vi forfølger, et udmærket kompromis mellem det synspunkt, fru Karen Hækkerup har, og det synspunkt, hr. Søren Pind og hr. Søren Krarup bringer til torvs, nemlig en flerstrengt målrettet strategi for at bekæmpe narko i det danske samfund.

Kamal Qureshi (SF):

Det var sådan set ikke det, spørgsmålet gik på, for jeg er helt med på, og jeg er i øvrigt også enig med sundhedsministeren i vurderingen af, at ikke kun beboerne på Vesterbro, men vi alle jo godt kunne ønske os et samfund, hvor afhængighed af stærke stoffer og stiknarkomani ikke var til stede. Den tanke tror jeg vi deler alle sammen, og det er også derfor, SF jo har presset på og fremsat forslag, som efterfølgende er blevet vedtaget, omkring behandlingsgaranti til narkomaner og lignende. Så vi er med på, at der skal være flere strenge på.

Det, jeg egentlig bare efterspurgte, var, om ikke sundhedsministeren kunne bekræfte, at det, beboerne på Vesterbro ønsker – ja, man kan godt have nogle drømme om, at narkomanerne ikke var der, men i forhold til den konkrete situation er det, at beboerne på Vesterbro udtrykker en tilslutning til sundhedsrum og ikke en tilslutning til, at man skal bure narkomanerne inde. Det er jo det, beboerne har givet udtryk for. Så kan det godt være, at sundhedsministeren og jeg kan være uenige om, hvilke løsninger der er ideelle, men beboerne er ikke i tvivl. De ønsker sundhedsrum til narkomanerne.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo en spændende og meget praktisk rolle, jeg så er tiltænkt her i Folketingssalen. Jeg skal levere avisartikler, og jeg skal nu stå og udlægge, hvad befolkningen på Vesterbro mener. Det kan man jo selv orientere sig om. Og så vil man selvfølgelig vide, at der er en vis sympati for tanken om fixerum. Det rækker sådan set ikke ved regeringens målrettede linje, nemlig at vi mener, at vi her står med en sag, som man i øvrigt må sige ikke er løst i noget land – i noget land – og som heller aldrig nogen sinde bliver totalt løst, men hvor der er brug for, at vi målrettet bekæmper og forebygger, uden at vi falder i grøfter. Og legaliseringsgrøften er en grøft at falde i.

Vi har jo haft debatten her i Folketingssalen, og den kan vi ikke kommentere inden for rammerne af spørgetidens regler, men mine synspunkter er jo kendte. Hvor går grænsen for det helle, man skaber? Går det ved trappeopgangen til sundhedsrummet? Går det ved busstoppestedet? Går det ved den nærmeste S-togs-station? Altså hvor er det, at narko ikke længere er ulovlig og politiet ikke skal gribe ind, hvis man laver et sundhedsrum? Det er en ufarbar vej, ligesom